

Ἡ κυκλική γραμμή, τὴν ὁποίαν χαράσσουν ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους οἱ παῖδες παίζοντες τὴν παιδιὰν γυριλ-λίν.

γυριλι τό, ἀμάρτ. γυριλ-λίν Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.)
Κυπριακ. Σπουδ. 17 (1953), πθ'.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυρ-ο-ς κατὰ τύπ. ὑποκορ.

1) Μικρὸς γῦρος ἔνθ' ἄν. 2) Εἶδος παιδιᾶς, κατὰ τὴν ὁποί-
αν οἱ παῖδες χαράσσοντες μακρὸν κύκλον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους,
τὸ «γυριλ-λίν», θέτουν ἐντὸς αὐτοῦ διάφορα ἀντικείμενα,
ὥπως πέννας, μολυβδοκόνδυλα, ἐλαστικὸν κόμμι κ.τ.τ.
Ὁ βάλλων ἐξ ὠρισμένης ἀποστάσεως διὰ τῆς «πλάκας»
του, εἶδους λείας καὶ ἐπιπέδου πέτρας, καὶ ἐξάγων τὰ ἀντι-
κείμενα ταῦτα ἐκ τοῦ κύκλου κερδίζει αὐτὰ Κυπριακ.
Σπουδ. ἔνθ' ἄν. Πβ. γυρ-ο-ς 5β.

γυριλούδι τό, ἐνιαχ. γυριλ-λούδι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυριλι κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Μικρὸς γῦρος ἔνθ' ἄν.

γυρινὸς ἐπίθ. ἐνιαχ. γυρ'νὸς Θεσσ. Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυρ-ο-ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ινός.

1) Ὁ κατοικῶν εἰς τὰ πέριξ, ὁ περίοικος ἔνθ' ἄν. Πβ.
τριγυρινός. 2) Οὐδ. οὗς. πληθ., οἱ περὶ ἡμᾶς Θράκ. :
Γνωμ. "Ενας ἄνθρωπος κοιτάζ' καὶ τὰ γυρ'νά του (ἐπὶ ἄν-
θρώπου πράττοντος κατ' ἰδίαν κρίσιν καὶ μὴ ὑπολογί-
ζοντος τὴν γνώμην τῶν ἄλλων).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τῶν τύπ. Γυρ'νά Λήμν.

γυριδ τό, Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Σίφν. γυρίον Πόντ.
(Ἀντρεάντ.) ὑρίον Πόντ. (Ἀντρεάντ.) γυρίος Πόντ. (Χαλδ.)
ἐγυρίος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω. Διὰ τοὺς τύπ. γυρίος, ἐγυρί-
ος πβ. βεθίος, βεξίος εἰς λ. βηχιό.

1) Ἡ περιφορά, ὁ περίπατος Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Σίφν.:
Πολὺ σ' ἀρέσει τὸ γυριδ, δὲν κάθεσαι καὶ 'ς τὸ σπῖτι κα-
θόλου Κρήν. "Ηβγηκες πάλι 'ς τὸ γυριδ Σίφν. Οἱ πραγματε-
υτῆδες βγαίνουνε 'ς τὸ γυριδ, γιὰ νὰ πουλήσουνε αὐτόθ. Συ-
νών. ἀναγυρίδα 1δ, ἀπογυρίδα 2, βόλτα 2,
γυρ-ο-ς 8. 2) Ἡ ἐπαιτεία Κύθν. Πόντ. (Ἀντρεάντ. Χαλδ.):
"Εμαθε 'ς σὸν ἐγυρίον 'ς σὴ χώρας τὰ πόρτας (ἔμαθε νὰ
ἐπαιτῇ εἰς τὰς θύρας ξένων οἰκιῶν) Χαλδ. "Εξέβεν 'ς σὸ
γυρίον (ἐξῆλθεν εἰς ἐπαιτείαν) Ἀντρεάντ. Μία εἶνας ἐφτω-
χὸς ἐπῆεν 'ς σὸ ὑρίον αὐτόθ. || Φρ. "Εγινε τοῦ γυριού (κα-
τήντησεν ἐπαίτης) Κύθν. Ξέρεις, τὸ παιδί, πρωτόπειρος,
ἐκάμιν τον τοῦ γυριού (κατέφαγον τὴν περιουσίαν του καὶ
κατέστησαν αὐτὸν ἐπαίτην) Σίφν.

γυριολῆς ἐπίθ. Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα) Θηλ. γυ-
ριολοῦ Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα) Οὐδ. γυριολήδικο Θηρ.
(Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα).

Ἐκ τοῦ οὗς. γυριό καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λής,
περὶ τῆς ὁπ. βλ. Μ. Φιλήντ., Γραμματ., 2, 457.

Ὁ περιφερόμενος ἀσκόπως ἔνθ' ἄν. : Βρέ, τὸ γυριολῆ!
Θήρ. Αὐτὴ δὴ γυριολοῦ θὰ πᾶς νὰ πάρης; Θήρ. (Ἐπισκοπ.)
Συνών. ἀπογυριστής, γυριστής 2, γυρο-
υλᾶς, γυρουλιάρης.

γυριολίζω Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυριόλης.

Περιφέρομαι ἀσκόπως ἔνθ' ἄν. : "Ολη τὴν ἡμέρα γυριο-

λίζεις καὶ τὸ βράδυ μοῦ κάνεις τὸ γουρασμένο Θήρ. (Ἐπι-
σκοπ.) || Αἶνιγμ.

"Ολη μέρα γυριολίζει | τσαὶ τὴ νύχτα χασκαρίζει
(τὸ ὑπόδημα) Θήρ. (Οἶα).

γύριση ἡ, Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)
Κύπρ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Κόκκιν. Μεσσην. Παπ-
πούλ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γύρισ' Θεσσ. (Τρίκερ.) γύρ'ση
Λήμν. γύρ'σ' Λέσβ. Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω.

1) Ἡ στροφή Καλαβρ. (Γαλλικ.) Κύπρ. : "Εκαμε γύρι-
ση τ' ἀνδὶ Γαλλικ. Ἄσμ.

'Σ τὴ γύρισην δοῦ μαύρον του βρίσκει τὴμ Μαρουλ-λοῦν
δον.

2) Ἡ περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Λέσβ. : Ζήσαμε
ἕνα χρόνου τσι πά' 'ς τ' γύρ'θ' τ'ς χροονιᾶς λουγουφέραμ.
Μὴ δ' γύρ'θ' τ'ς χροονιᾶς θὰ κλείουν τὰ τριάντα αὐτόθ.
Συνών. γυρ-ισιὰ 4, γύρ-ισμα 4. β) Ἡ μετὰ τὴν πανσέ-
ληνον φάσις τῆς σελήνης Θεσσ. (Τρίκερ.) Κύπρ. Λήμν. Πε-
λοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Κόκκιν. Μεσσην. Παππούλ.) : "Εχο-
μεγ- γύρισην τοῦ φεγγαριού Κύπρ. Τώρα τὸ φεγγάρι εἶ-
ναι 'ς τὴ γύριση· αὐριο, μεθαύριο θὰ κάμη νέο Μεσσην.
Αὐτὸ ἦταν 'ς τ' γύρισ' τ' φεγγαριού Τρίκερ. Πβ. λειψη,
χάση, φέξη. 3) Τὸ ἐξ ἱλίγγου προκαλούμενον αἰσθημα
στροφῆς Τσακων. (Χαβουτσ.) : Βρίσκα μ' γύριση (μὲ κατα-
λαμβάνει ἱλίγγος). Συνών. γυρίδα 3, φούρλα. 4) Ἡ
ἀναδίπλωσις τοῦ κρασπέδου ἐνδύματος καὶ ὑφάσματος ἐν
γένει Μακεδ. (Χαλκιδ.) : Κάνουν γύρ'θ'. Συνών. γύρ-
ισμα 13 β, στρίφωμα. 5) Ἀλλαγὴ κατευθύνσεως
Καλαβρ. (Γαλλικ.) κ.ά. : Σὰμ βοτίτζουν, γάν-ρουν δὴν γύ-
ριση τοῦ νεροῦ ἀν δό'να αὐλάκι στ' ἄδ-δο (= ἄλλο) 6)
Κλίσις, πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἢ τῶν ἄστρων Καλαβρ.
(Γαλλικ.) 7) Καμπὴ Καλαβρ. (Γαλλικ. κ.ά.) : "Εκεῖν ὁ
χριστιανὸς πάει κ' ἔκαμε τὴν γύριση, 'ἐφ-φαίνεται πλέο
Γαλλικ. 8) Τὸ σύνορον ἀγροῦ, μάνδρας σηκοῦ κ.τ.τ. Κα-
λαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) : Τὰ πρόβατα δελέ-
τσασι 'ς τὴν γύριση καὶ τρώγουσι (= τὰ πρόβατα συνεκεν-
τρώθησαν εἰς τὰ σύνορα τῆς μάνδρας καὶ βόσκουν) Μπόβ.

γυρισήμερα ἡ, Κύπρ. (Ἀμμόχωστ.) — Χ. Παλαίσι.,
Συλλογ. Κυπρ. Ποιημ., 74, 158.

Ἐκ τῶν οὗς. γύρ-ιση καὶ ἡμέρα.

Κατ' αἰτιατ. ἐπιρρηματ., τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἔνθ' ἄν. :
Ποιήμ.

Γυρισήμερα ὁ Μελῆς πάγει κ' ἡ φτωχοπούλα
καὶ ἐπαρηγορήθηκεν πάλε κ' ἡ Ζαχαρούλα

Χ. Παλαίσι., ἔνθ' ἄν., 158.

Γυρισήμερα ξέξασιν 'ποὺ τὸ χωρκὸν ζευγάριν.
ἔνθ. ἄν., 74. Πβ. γυρ-ισόντα - μέρας, γυρ-ιση-
νύχτα.

γυρισηνύχτα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὗς. γύρ-ιση καὶ νύχτα.

Κατ' αἰτιατ. ἐπιρρηματ., τὴν ἐπομένην νύκτα. Πβ. γυ-
ρ-ισημέρα, γυρ-ισόντα - μέρας.

γυρισιά ἡ, Ἰων. (Κρήν.) γυρισία Καλαβρ. (Μπόβ.
Χωρίο Ροχούδ.) γυριδὰ Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) γυρ'σὰ
Λέσβ. ἀγυρ'σὰ Σκόπ. γυριστιά Θράκ. (Πλάγ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω. Ὁ τύπ. γυρ-ιστιὰ ἐξ ἐπιδρά-
σεως τοῦ ἐπιθ. γυρ-ιστός.

